

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://aficccat.org/spip.php?article7471>

Joan García Oliver

- Memòria històrica - Biografies -

Date de mise en ligne : divendres 6 de juliol de 2012

CGTCatalunya.cat

Juan García Oliver (1901 , Reus , Tarragona , Catalunya - 1980 , Guadalajara , Mèxic) va ser un significatiu anarquista català a principis de segle XX.

Al costat de Buenaventura Durruti , va fundar el grup de Els Solidaris , al qual posteriorment se li van adjudicar diversos assassinats , incloent l'intent d'assassinat del rei Alfons XIII .

La figura de García Oliver està molt unida a la de Durruti, ja que després de les imputacions dels assassinats d'aquest va haver de fugir a Argentina i altres països llatinoamericans i europeus . Va tornar en 1931 i es íntegre en la Federació Anarquista Ibèrica (FAI). Comença per difondre la pràctica cenetista i sembla cert que Ángel Pestaña i Joan Peiró van demanar que s'organitzés un grup de companys per liquidar a Severiano Martínez Anido i altres perseguïdors de la CNT. Així va néixer Nosaltres , amb Durruti, Ascaso , Jover i altres companys. Ara bé, si Pestanya i Peiró van deixar aquesta tàctica en 1923 , Nosaltres i García Oliver la van continuar fins 1933 .

En 1931 va declarar que calia llançar-se a la revolució sense esperar, i que els trentistes la remetien a dates completament absurdes. Però al desembre de 1933 es va oposar a la temptativa de Durruti i Ascaso i la Regional aragonesa , quan estava d'acord per a la de gener, tot això sense estar en la FAI que apareixia com a responsable i els militants lluitaven.

Al congrés de la CNT de maig de 1936 , afirmava que va ser l'artífex de la reunificació però que el seu projecte d'exèrcit no va ser adoptat a causa de l'actitud de Federica Montseny , Diego Abad de Santillán i Miró, entre altres. Es pot observar, segons els textos que va publicar Elorza en Revista del Treball , núm. ° 32, que els projectes per al Congrés de Saragossa dels sindicats de Santillán i García Oliver no es diferenciaven gaire, en particular per la qüestió militar.

Després dels dies de lluita de juliol a Barcelona (havent la victòria segons García Oliver a l'organització donada per ell) va tenir lloc un ple de locals i comarcals el 23 juliol (pàg. 171 i 184 i ss. de L'eco dels passos). García Oliver i la comarcal del Baix Llobregat van proposar anar a per tot (és a dir proclamar el comunisme llibertari) però hi va haver unanimitat en contra, i García Oliver es va plantejar les causes, semblant suggerir dues explicacions: a) la ignorància del anarquisme , b) la activitat dels grups dissolvents.

Quan la CNT va decidir entrar al govern de la Segona República durant la Guerra Civil Espanyola , va acceptar assumir el càrrec de Ministre de Justícia sota la presidència de Francisco Largo Caballero , entre setembre de 1936 i maig de 1937 . Mesos abans ja havia estat conseller de la Generalitat de Catalunya . Va intentar convèncer els treballadors perquè es desarmassen durant els Jornades de maig de 1937 a Barcelona, cridant a un cessament del foc. Durant la Guerra Civil, manifest: " S'està donant un fenomen en aquesta guerra, i és que els feixistes quan els ataquen en una ciutat aguanten molt i els nostres no aguanten res, ells volten una ciutat i al cap d'uns dies és presa. La cercamos nosaltres i ens passem allà tota la vida " .

A Barcelona hi va haver una sèrie d'enfrontaments entre grups revolucionaris i el govern republicà. Entre els primers hi havia els militants anarcosindicalistes de CNT, FIJL , FAI, i el comunista POUM , principalment. La central de Telefónica , en mans de la CNT, va ser desallotjada per forces de l'ordre republicà el que va provocar l'esclat de l'enfrontament; barricades, morts, una guerra civil interna al bàndol antifeixista .

Alguns ministres del govern i / o dirigents de la central sindical, com García Oliver, van demanar el cessament del foc així com la unió davant el feixisme, argumentant que era preferent guanyar la guerra.

Alguns ho van considerar com un traïdor cap a l'anarquisme espanyol, per haver-se compromès amb el govern, mentre altres creuen que aquelles concessions eren necessàries per acabar amb Franco .

En 1978 escriurà El ressò dels passos , de vital importància per a l'enteniment de la guerra del 36.

La seva intencionalitat en el llibre es reflecteix clarament en la presentació on textualment diu: " En la mesura del possible han de marxar aportant i als materials de la veritable història de l'anarcosindicalisme en el seu aspecte humà, més important que les manifestacions burocràtiques que tant s'han prodigat . Només la veracitat pot donar la

veritable dimensió del que vam ser. La veritat, la bella veritat només pot ser apreciada si, al seu costat, com a part d'ella mateixa, aquesta també la lletja cara de la veritat. "

En finalitzar la Guerra civil, es va exiliar a Guadalajara , Mèxic , on va morir en 1980 .

Llibres

Autobiografia de Joan Garcia Oliver El ressò dels passos . L'eco dels passos és la seva autobiografia, llibre en què García Oliver analitza també el anarcosindicalisme "al carrer", "en el Comitè de Milícies", "al govern" i "a l'exili".

Miguel Amorós , Durruti en el laberint , Murturreko Burutazioak, Bilbao, 2006. ISBN 9788496044739 . En aquest llibre es fa referència a l'actuació de García Oliver durant la Guerra civil.

Enllaços externs

- ▶ [Els organismes Revolucionaris: El Comitè Central de les Milícies Antifeixistes de Catalunya](#)
- ▶ [Biografia i introducció del seu llibre "El Ressò dels Passos"](#)